

onsministeriet og er for samtlige år og ikke kun 2007. Det er således tydeligt, at både Udlændingesservice og Integrationsministeriet har en meget ringere grad af åbenhed end Flygtningenævnet.

En systematisk offentliggørelse af afgørelser sikrer, at alle kan gøre sig bekendt med ændringer af praksis, som følger af, at Udlændingesservice er blevet underkendt, og at disse afgørelser kan påberåbes af andre med lignende sager.

Det kan endvidere også være relevant at offentliggøre en langt større andel af de sager, hvor der sker en stadfæstelse af Udlændingesservices afgørelse. Også på dette punkt tjener Flygtningenævnets hjemmeside som et eksempel til efterlevelse.

Gennemføres forslaget, vil det skabe åbenhed om udviklingen af praksis og styrke retssikkerheden, og det vil give Folketinget og omverdenen i øvrigt bedre mulighed for at følge med i og få indsigt i administrationen af lovgivningen.

Opdeling af familiesammenføringsstatistik

Argumenter om at standse tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber er blevet fremført som begrundelse for stramninger af den danske familiesammenføringslovgivning. Det er dog velkendt, at mange, som helt frivilligt har indgået ægteskab baseret på kærlighed, rammes af de særlige danske regler på området.

Efter inspiration fra Nederlandene ønsker forslagsstillerne, at det fremover registreres, om ansøgninger om ægtefællesammenføring søges af et par, som allerede har boet sammen i enten Danmark eller i udlandet, eller om ægtefællesammenføringen søges af et par med henblik på nyetablering af et familieliv.

Ved at opdele registreringen af ansøgninger om ægtefællesammenføringer på disse to kategorier bliver det muligt at adskille reglernes konsekvenser for henholdsvis dem, som aldrig tidligere har boet sammen, men ønsker at etablere sig i Danmark, og dem, som ønsker at genforene deres familie i Danmark.

Vi skylder de berørte borgere, for hvem familiesammenføringsregler har afgørende betydning for deres livsførelse, løbende at undersøge, om den danske lovgivning virker efter hensigten, og samtidig skabe grundlag for at vurdere, om det er muligt at indføre en lovgivning, som har færre utilsigtede konsekvenser i en tid, hvor det må forventes, at stadig flere danskere rejser ud i verden og senere ønsker at vende hjem med en ægtefælle.

Præcis vejledning om EU-regler

EU har udviklet en tolkning af arbejdskraftens frie bevægelighed, som har stor betydning for danske statsborgeres ret til familiesammenføring i andre EU-lande og til efterfølgende at vende hjem med deres udenlandske ægtefælle. Det betyder, at adgangen til Danmark ikke udelukkende er reguleret gennem de danske udlændingeregler.

Der hersker betydelig usikkerhed om den danske tolkning af EU-reglerne. F.eks. har regeringen tre gange de seneste år ændret sin egen fortolkning af reglerne. Flere gange er ændringerne sket uden passende offentliggørelse, hvilket har ført til kritik fra Ombudsmanden.

Senest har integrationsministeren i januar 2008 meddelt endnu en ændring som følge af EF-Domstolens afgørelse i den såkaldte Eindsag.

Der hersker dog fortsat urimelig usikkerhed for borgerne om, hvornår og under hvilke vilkår de er berettiget til at vende hjem til Danmark med deres ægtefælle efter ophold i et andet EU-land.

Det er fundamentalt for borgernes retssikkerhed og mulighed for at indrette sig efter lovgivningen, at der er klarhed over reglerne. I sager om familiesammenføring, som har en særlig indgribende karakter, er der et skærpet behov for klare retningslinjer.

Forslagsstillerne ønsker derfor, at Integrationsministeriet udarbejder en præcis vejledning for, hvilke betingelser danske statsborgere skal opfylde for at være berettiget til at vende hjem til Danmark med deres ægtefælle efter ophold i et andet EU-land.